

HIS 1153-1:2016

Tjenestebasert adressering

Del 1: Generelle krav

Kolofon

Publikasjonens tittel:

Tjenestebasert adressering Del 1: Generelle krav

Utgitt:

10/2016

Utgitt av:

Direktoratet for e-helse

Kontakt:

postmottak@ehelse.no

Postadresse:

Postboks 6737 St. Olavs plass, 0130 OSLO

Besøksadresse:

Verkstedveien 1, 0277 Oslo Tlf.: 21 49 50 70 www.ehelse.no

Publikasjonen kan lastes ned på:

www.ehelse.no

Innhold

1	Innledning	3
	1.1 Bakgrunn	3
	1.2 Om standarden	3
	1.3 Om kravene	4
2	Omfang	5
3	Termer og definisjoner	6
4	Tjenestebasert adressering	9
	4.1 Formålet med tjenestebasert adressering	9
	4.2 Kommunikasjonsparter representerer tjenester	9
	4.3 Informasjon om ansvarlig/utførende helsepersonell og/eller enhet	10
5	Bruk av Adresseregisteret	11
6	Referanser	12
Ve	edlegg A: Utgåtte krav fra HIS 1153:2015	13
Ve	edlegg B: Endrede og nye krav i forhold til HIS 1153:2015	17

1 Innledning

1.1 Bakgrunn

Arbeidet med tjenestebasert adressering har pågått i flere år. Standarden «Krav til tjenestebasert adressering og identifikatorer ved elektronisk samhandling» (HIS 1153:2015) ble utarbeidet for å formalisere kravene og få en felles forståelse for tjenestebasert adressering. HIS 1153:2015 er i stor grad basert på, og erstatter, følgende to støttedokumenter:

- Krav til tjenestebasert adressering og identifikatorer ved elektronisk samhandling (HISD 1153:2014)
- Adresseopplysninger i nasjonale meldingsstandarder (HISD 1029:2011)

Høringsrunden avdekket behov for et tydeligere skille mellom tekniske og organisatoriske krav, samt krav til enhetlig bruk av tjenestetyper. Det er derfor foretatt strukturelle endringer i standarden, og standarden vil nå bestå av tre deler. De to første delene er en revidering av HIS 1153:2015 og publiseres samtidig. Del 3 vil omfatte krav til tjenestetyper og er under utarbeidelse.

Høringsrunden har også medført behov for endringer i kravene. Vedlegg A i del 1 (HIS 1153-1:2016) gir en oversikt over utgåtte krav. Vedlegg B i del 1 (HIS 1153-1:2016) og del 2 (HIS 1153-2:2016) gir en oversikt over endrede og nye krav i de enkelte delene.

1.2 Om standarden

HIS 1153:2016 består av tre deler som til sammen utgjør standard for tjenestebasert adressering.

Del 1 (HIS 1153-1:2016) inneholder termer og definisjoner som benyttes i alle delene av standarden. I tillegg beskrives konseptet tjenestebasert adressering og bruk av Adresseregisteret som kilde til adresseinformasjon. Målgruppen for del 1 er primært virksomheter som samhandler elektronisk over Norsk Helsenett.

Del 2 (HIS 1153-2:2016) av standarden inneholder krav til bruk av identifikatorer i den elektroniske meldingsutvekslingen. Målgruppen for del 2 er de som utvikler løsninger som benyttes for å sende og/eller motta elektroniske meldinger, samt personell som har ansvar for vedlikehold eller drift av slike løsninger.

Del 3 av standarden er under utarbeidelse og vil inneholde krav til bruk av tjenestetyper i den elektroniske meldingsutvekslingen. Målgruppen for del 3 vil primært være virksomheter som samhandler elektronisk over Norsk Helsenett.

1.3 Om kravene

Hvert enkelt krav er formulert slik at det på en objektiv måte skal være mulig å avgjøre om kravet er oppfylt eller ikke. Med dette menes at kravet er tilstrekkelig konkret til at det kan utarbeides et sett av testkriteria som kan benyttes for å verifisere hvorvidt kravet er oppfylt.

Hvert krav er identifisert med to ledd som til sammen gir en entydig identifikasjon av kravet. Kravene i del 1 prefikses «AD1.», mens kravene i del 2 prefikses «AD2.» osv.. Unntaket fra dette prinsippet er de kravene som var med i HIS 1153:2015. Disse kravene beholder sitt opprinnelige kravnummer, med fast verdi «AD1», selv om de er flyttet til del 2.

Det andre leddet i kravet er en fortløpende nummerering av krav. Disse numrene vil forbli uendret ved en eventuell senere revidering av dokumentet.

Videre er kravene tildelt en kode for kravtype. Disse har følgende betydning:

- V Obligatoriske krav som skal oppfylles av alle virksomheter i helse- og omsorgstjenesten som sender og/eller mottar elektroniske meldinger slik som angitt i forskrift om IKT-standarder i helse- og omsorgstjenesten. Virksomhetene må selv etablere rutiner eller lignende som er nødvendig for å oppfylle kravet.
- O Obligatoriske krav som skal oppfylles av alle EPJ-system eller lignende som benyttes til å sende og/eller motta elektroniske meldinger slik som angitt i forskrift om IKT-standarder i helse- og omsorgstjenesten.
- A Anbefalte tilleggskrav for EPJ-system eller lignende. Dersom funksjonen finnes i systemet, skal den virke som spesifisert.

2 Omfang

Denne standarden er begrenset til å dekke forhold som er direkte knyttet til adressering av elektroniske meldinger som sendes over Norsk Helsenett. Standarden beskriver hvor og hvordan avsender- og mottakerinformasjon skal oppgis ved sending av elektroniske meldinger. Dette omfatter bruk av identifikatorer, hvilke tjenestetyper som skal benyttes til adressering og hvor opplysninger om avsender og mottakere vedlikeholdes.

Tjenestebasert adressering har flere tilstøtende områder som ikke dekkes av denne standarden. Spesielt nevnes følgende:

- Krav til innhold i Adresseregisteret
- Informasjon om ansvarlig/utførende helsepersonell og/eller enhet når dette ikke fremkommer i avsender- eller mottakeropplysningene
- Krav til funksjonalitet i EPJ-systemer for å støtte opp under adresseringen av meldinger
- Krav til elektronisk meldingsutveksling [1]

3 Termer og definisjoner

Definisjoner av sentrale begreper brukt i denne standarden:

Begrep	Definisjon
Adresseringsmetode	Sett av regler som spesifiserer hvordan adresseinformasjon om mottaker og avsender skal angis i en melding.
Adresseregisteret	Felles nasjonalt register med opplysninger som skal benyttes ved kommunikasjon mellom kommunikasjonsparter. Merk: Adresseregisteret driftes av Norsk helsenett og forvaltes av Direktoratet for e-helse.
Basismeldinger	Samlebetegnelse for meldingene henvisning, epikrise, rekvisisjon og svarrapport.
ebXML konvolutt	SOAP Envelope med ebXML-utvidelser i SOAP Header og SOAP Body. Merk: ebXML-konvolutten inneholder blant annet opplysninger om avsender, mottaker og referanse til forretningsdokumentene.
EDI-adresse	Adresse som brukes ved elektronisk kommunikasjon.
Fagdel av en melding	Del av en fagmelding som inneholder faglig informasjon. Merk 1: For fagmeldinger som benytter hodemeldingen [4] er skillet mellom fagdel og ikke-fagdel («administrativ del») tydelig ved at hodemeldingen er den administrative delen, mens den aktuelle meldingsstandarden (f.eks. PLO-meldinger) er fagdelen. Merk 2: For fagmeldinger som ikke benytter hodemeldingen er skillet ikke så tydelig da både fagdel og ikke-fagdel er definert i samme standard (f.eks. epikrise).

Fagmelding	Forretningsdokument som inneholder informasjon relatert til helsehjelp eller administrasjon av helsehjelp.
	Merk: Fagmeldinger kan forenklet deles inn i to ulike «generasjoner»:
	1. Fagmeldinger som benytter hodemeldingen for avsender, mottakere og pasient. Eksempel: PLO-meldinger, e-resept og dialogmeldinger (inkludert avviksmeldinger).
	2. Fagmeldinger som ikke benytter hodemeldingen. Her er avsender, mottakere og pasient beskrevet som en del av selve meldingsstandarden. Eksempel: rekvisisjon, epikrise og svarrapport.
Fagsystem	Informasjonssystem som mottar og/eller sender fagmeldinger.
	Merk: Slike fagsystem vil ofte være et EPJ-system.
Forretningsdokument	Selvstendig dokument som inneholder forretningsinformasjon beregnet på sluttbrukeren (f.eks. en henvisning).
HCP-struktur	Informasjonsstruktur som inneholder administrativ informasjon om helsetjenesteenheter i basismeldinger og applikasjonskvittering som ikke benytter hodemelding.
HER-id	Identifikator som unikt identifiserer en virksomhet eller en kommunikasjonspart som tilhører en virksomhet i Adresseregisteret.
	Merk 1: HER-id er et løpenummer som tildeles automatisk ved registrering i Adresseregisteret og som ikke kan endres.
Hodemelding	Informasjonsstruktur som inneholder administrativ informasjon om pasient, avsender og mottaker og en fagdel.
	Merk: Fagdelen er vanligvis representert i form av en egen XML-struktur beskrevet i egen meldingsstandard.
Kommunikasjonspart	Logisk avgrenset del av en virksomhet i helse- og omsorgstjenesten, som sender og/eller mottar elektroniske meldinger.
	Merk 1: En kommunikasjonspart har alltid en HER-id.
	Merk 2: En kommunikasjonspart vil som hovedregel være knyttet til en tjenestetype.

Meldingsstandard	Standard som beskriver informasjonen som utveksles mellom aktører. Merk: En melding kan beskrives ved hjelp av en syntaksuavhengig meldingsbeskrivelse (informasjonsmodell) og/eller en syntaksspesifikk meldingsbeskrivelse. Eksempel: epikrise, sykmelding, standard for elektronisk kommunikasjon med pleie- og omsorgstjenesten m.fl.
Teknisk rammeverk	Det som benyttes for å transportere fagmeldingen, f.eks. ebXML.
Tjenestebasert adressering	Adresseringsmetode hvor det adresseres til og fra kommunikasjonsparter som representerer tjenester.
Tjenestetype	Betegnelse på tjeneste hentet fra et kodeverk og som benyttes som navn for alle kommunikasjonsparter som oppfyller en nærmere bestemt beskrivelse. Merk 1: Begrepet «tjeneste» er her ikke ensbetydende med «helsetjeneste».
	Merk 2: En fastlege yter helsetjenester, men registreres ikke med en tjenestetype i Adresseregisteret. Som navn på kommunikasjonsparten benyttes navnet på fastlegen.

4 Tjenestebasert adressering

4.1 Formålet med tjenestebasert adressering

Formålet med tjenestebasert adressering er å oppnå enhetlig og robust adressering. Tjenestebasert adressering bidrar til å frikoble adresseringen fra virksomhetenes interne organisering ved at virksomhetene benytter enhetlige tjenestetyper i adresseringen. Dette fører til enklere vedlikehold av informasjon om virksomheter og kommunikasjonsparter i Adresseregisteret, samtidig som det blir enklere for avsender å velge riktig mottaker av meldingen. Tjenestebasert adressering innebærer at avsender ikke trenger å ha kjennskap til den interne organiseringen hos mottaker. Bruk av tjenestetyper skal bidra til en mer enhetlig fremstilling av virksomhetene i Adresseregisteret.

Tjenestebasert adressering kan bidra til at meldingen kommer fram til riktig nivå i virksomheten, hvor den kan bli behandlet av personell med riktig fagkompetanse.

4.2 Kommunikasjonsparter representerer tjenester

Tjenestebasert adressering er en adresseringsmetode som baserer seg på at virksomhetene registrerer kommunikasjonsparter i Adresseregisteret. Hver enkelt kommunikasjonspart representerer en tjeneste og navn på kommunikasjonsparten vil som hovedregel være en tjenestetype definert i et nasjonalt kodeverk til dette formålet. Navnet til en kommunikasjonspart på et legekontor er navnet til den enkelte fastlege istedenfor en tjenestetype fra et nasjonalt kodeverk. For tjenestebasert adressering innebærer det at fastlegen representerer en tjeneste.

Eksempel:

Legevakttjenesten i Trondheim kommune skal sende en røntgenrekvisisjon til St. Olavs Hospital HF. I dette tilfellet er det kommunikasjonspartene «Legevakttjeneste» i Trondheim kommune og «Bildediagnostikk» ved St. Olavs Hospital HF som deltar i samhandlingen. Hvordan «Bildediagnostikk» er organisert ved St. Olavs hospital er ikke relevant med tanke på korrekt adressering av den elektroniske forsendelsen, og avsender trenger ikke kjenne til om denne tjenesten er organisert som en klinikk, en avdeling eller noe annet.

N	r.	Kravbeskrivelse	Туре
Al	D1.18	Ved sending av en elektronisk melding, skal avsender angi mottaker som en kommunikasjonspart som tilhører mottakers virksomhet.	V

Nr.	Kravbeskrivelse	Туре
AD1.19	Ved sending av en elektronisk melding, skal avsender angis som en kommunikasjonspart som tilhører den virksomheten en elektronisk melding sendes fra.	V

Merk at det ikke nødvendigvis er et en-til-en forhold mellom en *kommunikasjonspart*, og de fagsystemene en virksomhet benytter. En virksomhet kan for eksempel ha flere kommunikasjonsparter knyttet til samme fagsystem.

4.3 Informasjon om ansvarlig/utførende helsepersonell og/eller enhet

Ved tjenestebasert adressering vil ikke navn på rekvirerende eller henvisende helsepersonell i utgangspunktet være med som del av avsender- eller mottakerinformasjonen ettersom disse er representert som tjenester.

Det vil ofte være behov for å kunne ha med opplysninger om ansvarlig eller utførende helsepersonell og ansvarlig eller utførende organisatorisk enhet (avdeling/post/sykehjem mv.). Det er også ofte både ønskelig og nødvendig å ha med kontaktopplysninger som ikke er naturlig å registrere i Adresseregisteret. Dette er dokumentert i standardene for de respektive fagmeldingene, profiler av disse eller i HISD 1174 [5].

5 Bruk av Adresseregisteret

Adresseregisteret er sentralt for å sikre tilgang til oppdatert informasjon som er nødvendig for elektronisk samhandling i helse- og omsorgstjenesten [1][2]. Når en virksomhet i helse- og omsorgstjenesten inngår kundeforhold med Norsk Helsenett, registreres virksomheten i Adresseregisteret og får tildelt en HER-id. Virksomheten registrerer selv kommunikasjonsparter for de tjenestene den har behov for. Hver kommunikasjonspart blir automatisk tildelt en HER-id som unikt identifiserer denne.

Alle nødvendige opplysninger om en kommunikasjonspart (som navn, HER-id, EDI-adresse, sertifikatopplysninger mv.) kan hentes fra Adresseregisteret.

Den enkelte virksomhet er selv ansvarlig for at opplysningene om virksomhetens kommunikasjonsparter til enhver tid er korrekt oppdatert i Adresseregistret, jf. forskrift om IKT-standarder i helse- og omsorgstjenesten § 4 [2] og «Krav til elektronisk meldingsutveksling» [1].

Nr.	Kravbeskrivelse	Туре
AD1.20	Virksomheten skal registrere alle sine kommunikasjonsparter i Adresseregisteret.	V
AD1.4	Enhver virksomhet skal sørge for at opplysningene om virksomhet og kommunikasjonsparter til enhver tid er korrekt oppdatert i Adresseregistret. Jf. forskrift om IKT-standarder i helse- og omsorgstjenesten § 4.	>

For mer informasjon om hvordan ulike virksomhetstyper skal registrere informasjon i Adresseregisteret vises det til egne veiledninger som er tilgjengelige fra www.ehelse.no.

6 Referanser

- [1] Helsedirektoratet, «Krav til elektronisk meldingsutveksling», 2011, URL: https://ehelse.no/Documents/Normen/1%20Veiledere/Veileder%20meldingsutveksling/krav-til-elektronisk-meldingsutveksling-v1.pdf
- [2] Helse- og omsorgsdepartementet, Forskrift om IKT-standarder i helse- og omsorgstjenesten. URL: https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2015-07-01-853
- [3] Direktoratet for e-helse, Referansekatalogen for e-helse. URL: https://ehelse.no/standarder-kodeverk-og-referansekatalog/referansekatalogen
- [4] Helsedirektoratet, «HISD 80601:2006 Standard for hodemelding Informasjonsmodell og XML meldingsbeskrivelse. Versjon 1.2», 2006. URL: https://ehelse.no/standard-for-hodemelding-his-806012006
- [5] Direktoratet for e-helse, «HISD 1174:2016, Bruk av kontaktopplysninger i basismeldinger, dialogmelding og pleie- og omsorgsmeldinger», 2016
- [6] Helsedirektoratet, «HIS 80415:2004, Applikasjonskvitteringv1.0», 2004. URL: https://ehelse.no/applikasjonskvittering-v10-his-804152004
- [7] Helsedirektoratet, «HIS 80415:2012, Applikasjonskvitteringv1.1», 2012. URL: https://ehelse.no/standarder-kodeverk-og-referansekatalog/standarder-og-referansekatalog/applikasjonskvittering-v11-his-804152012
- [8] Direktoratet for e-helse. «HISD 1168:2016, Veiledning til riktig bruk av applikasjonskvittering.», 2016. URL: https://ehelse.no/veiledning-til-riktig-bruk-av-applikasjonskvittering-hisd-11682016

Vedlegg A: Utgåtte krav fra HIS 1153:2015

Det er foretatt en rekke strukturelle endringer i standarden, samt endringer i begrepsbruken sammenlignet med HIS 1153:2015. Dette har naturlig ført til en rekke endringer i kravformuleringene. For å bevare historikken og ha en ryddig håndtering av endringene er det praktisert en streng tolkning i forhold til om kravene har endret sitt meningsinnhold. Dette betyr at det er gitt et nytt nummer til alle krav hvor det er foretatt endringer i kravformuleringen. Tabellen under gir en oversikt over utgåtte krav, samt hvilket nytt krav det er erstattet av.

antall fagsystem og tjenester hos mottaker, adressere forsendelsen til det som er aktuell kommunikasjonspart hos mottakeren. Endring: Utgår. Erstattes av krav AD1.18.	Туре
opplysninger om hver enkelt av sine kommunikasjonsparter i Adresseregisteret: • Navn på tjenesteadresse hentet fra kodeverk publisert på volven.no for dette formålet • Postadresse • EDI-adresse • Lenke til krypteringssertifikat og signeringssertifikat Merk 1: HER-id til kommunikasjonsparten tildeles automatisk ved registering av ny kommunikasjonspart i Adresseregisteret. Merk 2: Andre kontaktopplysninger slik som telefon, e-post mv., kan også legges inn i Adresseregisteret. Endring: Utgår. Krav til hvilke opplysninger som skal registreres i	V
	V
AD1.3 Enhver virksomhet skal registrere minst én kommunikasjonspart i Adresseregisteret. Endring: Utgår. Erstattes av krav AD1.20.	V

Nr.	Kravbeskrivelse	Туре
AD1.5	Kommunikasjonspartens HER-id skal benyttes for å identifisere den som skal motta en elektronisk melding.	0
	Merk: Dette innebærer at andre typer identifikatorer som f.eks. organisasjonsnummer, ikke kan benyttes til dette formålet.	
	Endring: Utgår. Erstattes av krav AD2.1 og AD2.2.	
AD1.6	En elektronisk melding skal alltid sendes til den tjenesteadressen som er registrert for den angitte kommunikasjonsparten (mottaker) i Adresseregisteret.	0
	Endring: Utgår. Erstattes av krav AD1.18.	
AD1.7	Som identifikasjon av avsender for en elektronisk melding skal det alltid anvendes HER-id (nivå 2) til en kommunikasjonspart som tilhører den virksomheten meldingen sendes fra.	0
	Merk: Dette innebærer at andre typer identifikatorer som f.eks. organisasjonsnummer, ikke kan benyttes til dette formålet.	
	Endring: Utgår. Erstattes av krav AD2.1 og AD2.2.	
AD1.8	Avsenderadresse for en elektronisk melding skal alltid angis ved den tjenesteadresse som er registrert for den angitte kommunikasjonsparten (avsender) i Adresseregisteret.	0
	Endring: Utgår. Erstattes av krav AD1.19.	
AD1.9	Kravene AD1.5 og AD1.7 gjelder både på transportnivå for ebXML og på applikasjonsnivå for Hodemeldingen, og for fagmeldinger som ikke bruker Hodemeldingen.	0
	Endring: Utgår fordi krav AD1.5 og AD1.7 utgår.	
AD1.10	I det tekniske rammeverket som benyttes for transporten skal alltid HER-id (nivå 2) benyttes for å identifisere både avsender og mottaker.	0
	Endring: Utgår. Erstattes av krav AD2.1.	

Nr.	Kravbeskrivelse	Туре
AD1.11	For å identifisere en avsender eller en mottaker i ebXML- rammeverket skal det alltid benyttes den HER-id (nivå 2) som identifiserer kommunikasjonsparten med tilhørende tjenesteadresse registrert under virksomheten i Adresseregisteret.	0
	Om endring: Utgår. Erstattes av krav AD2.1.	
AD1.12	Følgende identifikatorer skal brukes for avsender og mottaker i Hodemeldingen:	0
	 a) Nivå 1: HER-id for virksomheten skal oppgis (organisasjonsnummer for virksomheten kan oppgis i tillegg). b) Nivå 2: HER-id for kommunikasjonsparten skal oppgis. Merk: Dersom det er behov for å oppgi ytterligere identifikatorer (f.eks. RESH-id) for avsender og/eller mottaker må dette ivaretas av den aktuelle fagmelding som brukes. 	
	Endring: Utgår. Erstattes av Krav AD2.2.	
AD1.13	Følgende identifikatorer skal brukes for Requester og ServProvider ved bruk av HCP-struktur: a) Nivå 1: HER-id for virksomheten skal oppgis (organisasjonsnummer for virksomheten kan oppgis i tillegg) b) Nivå 2: HER-id for kommunikasjonsparten skal oppgis Endring: Utgår. Erstattes av Krav AD2.2.	0
AD1.14	Mottaker i applikasjonskvitteringen skal være den kommunikasjonspart som er angitt som avsender i den meldingen kvitteringen er knyttet til. Endring: Utgår. Kravet er dekket av dokumentene HIS 80415:2004 Applikasjonskvitteringv1.0, HIS 80415:2012 Applikasjonskvittering v1.1 og HISD 1168:2016 Veiledning til riktig bruk av applikasjonskvittering.	0
AD1.15	Avsender i applikasjonskvitteringen skal være den kommunikasjonspart som er angitt som mottaker i den meldingen kvitteringen er knyttet til. Endring: Utgår. Kravet er dekket av dokumentene HIS 80415:2004 Applikasjonskvitteringv1.0 [6], HIS 80415:2012 Applikasjonskvittering v1.1 [6] og HISD 1168:2016 Veiledning til riktig bruk av applikasjonskvittering [8].	0

Nr.	Kravbeskrivelse	Туре
AD1.16	All adresseinformasjon fra opprinnelig melding skal returneres i Applikasjonskvitteringen. • Informasjon fra Hodemeldingen i Sender/Organisation/Organisation eller Receiver/Organisation/Organisation skal mappes til HCP/Inst/Dept. • Informasjon fra Hodemeldingen i Sender/Organisation/HealthcareProfessional eller Receiver/Organisation/HealthcareProfessional skal mappes til HCP/Inst/HCPerson. • Ident fra Hodemeldingen skal mappes til Id og eventuelt Additionalld. Merk: Dette gjelder også hvis opprinnelig melding har lagt ved flere identifikatorer (gjelder <additionalid> eller flere forekomster av <ident>). Det er ikke tilstrekkelig kun å sende informasjon om virksomheten. Endring: Utgår. Kravet er dekket av dokumentene HIS 80415:2004 Applikasjonskvitteringv1.0 [6], HIS 80415:2012 Applikasjonskvittering v1.1 [6] og HISD 1168:2016 Veiledning til riktig bruk av applikasjonskvittering [8].</ident></additionalid>	O
AD1.17	Avsenderopplysningene i applikasjonskvitteringen skal inkludere opplysninger om den som sender kvitteringen, var primærmottaker eller kopimottaker av den meldingen kvitteringen gjelder. Endring: Utgår. Kravet er dekket av dokumentene HIS 80415:2004 Applikasjonskvitteringv1.0 [6], HIS 80415:2012 Applikasjonskvittering v1.1 [6] og HISD 1168:2016 Veiledning til riktig bruk av applikasjonskvittering [8].	0

Vedlegg B: Endrede og nye krav i forhold til HIS 1153:2015

Nr.	Kravbeskrivelse	Туре
AD1.4	Enhver virksomhet skal sørge for at opplysningene om virksomhetens kommunikasjonsparter til enhver tid er korrekt oppdatert i Adresseregistret. Jf. forskrift om IKT-standarder i helse- og omsorgstjenesten § 4.	V
	Endring: Omformulert til: Enhver virksomhet skal sørge for at opplysningene om virksomhet	
	og kommunikasjonsparter til enhver tid er korrekt oppdatert i Adresseregistret. Jf. forskrift om IKT-standarder i helse- og omsorgstjenesten § 4.	
AD1.18	Ved sending av en elektronisk melding, skal avsender angi mottaker som en kommunikasjonspart som tilhører mottakers virksomhet.	>
	Endring: Nytt krav	
AD1.19	Ved sending av en elektronisk melding, skal avsender angis som en kommunikasjonspart som tilhører den virksomheten en elektronisk melding sendes fra.	V
	Endring: Nytt krav.	
AD1.20	Virksomheten skal registrere alle sine kommunikasjonsparter i Adresseregisteret.	V
	Endring: Nytt krav	

Direktoratet for e-helse

Besøksadresse

Verkstedveien 1 0277 Oslo

Postadresse

Postboks 6737 St. Olavs plass 0130 OSLO